KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(93) 448 endelig udg.

Bruxelles, den 7 oktober 1993

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EØF)

om indførelse af en endelig antidumpingtold
på importen af visse magnetplader
(3,5" disketter) med oprindelse i
Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik
og om endelig opkrævning af den midlertidige told

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 920/93[1] af 15. april 1993 en midlertidig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik. Rådet forlængede ved forordning (EØF) nr. 2206/93[2] af 5. august 1993 gyldighedsperioden for denne told med højst to måneder.

2. Efter vedtagelsen af de midlertidige foranstaltninger blev de interesserede parter, som anmodede herom, hørt af Kommissionen og forelagde skriftlige redegørelser. Parterne blev på anmodning underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen havde til hensigt at indføre endelig told og endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en frist til at fremsætte bemærkninger til disse oplysninger.

3. Kommissionen undersøgte parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger og ændrede i påkommende tilfælde sine resultater under hensyn hertil.

4. Det fremgår af de endeligt fastlagte kendsgerninger, at der finder dumping sted for næsten alle de berørte eksportører, og at der forvoldes den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skade som følge heraf, hvilket specielt giver sig udslag i salgstab, pristryk og heraf følgende mangel på fortjeneste.

5. Under disse omstændigheder finder Kommissionen, at det er i Fællesskabets interesse at vedtage endelige foranstaltninger, der kan fjerne de skadelige virkninger af den pågældende dumpingimport. Kommissionen foreslår derfor i henhold til artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88[3] efter konsultation i det rådgivende udvalg, at der indføres en endelig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik.

6. I betragtning af de fastlagte dumpingmargener og den alvorlige skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet, foreslås det også, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af antidumpingtold, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told.

(1) EFT nr. L 95 af 21.4.1993, s. 5.
(2) EFT nr. L 196 af 5.8.1993, s. 47.
(3) EFT nr. L 209 af 2.8.1988, s. 1.

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EØF)
om indførelse af en endelig antidumpingtold
på importen af visse magnetplader
(3,5" disketter) med oprindelse i
Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik
og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab[1], særlig artikel 12,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(1) Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 920/93[2] (i det følgende benævnt "forordningen om midlertidig told") en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af visse magnetplader (i det følgende benævnt "3,5" disketter") med oprindelse i Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik og henhørende under KN-kode ex 8523 20 90. Gyldighedsperioden for tolden blev forlænget med højst to måneder ved Rådets forordning (EØF) nr. 2206/93[3].

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

(2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold fik de interesserede parter, der anmodede herom, lejlighed til at blive hørt af Kommissionen. Visse af parterne fremlagde også skriftlige redegørelser med deres synspunkter vedrørende resultaterne.

(3) To importører, som ikke havde medvirket i undersøgelsen, indsendte skriftlige redegørelser til Kommissionen efter indførelsen af den midlertidige told. En af dem anmodede om at blive hørt, hvilket blev imødekommet.

---

(1) EFT nr. L 209 af 2.8.1988, s. 1.
(2) EFT nr. L 95 af 21.4.1993, s. 5.
(3) EFT nr. L 196 af 5.8.1993, s. 47.

(4) Parterne blev efter anmodning underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen havde til hensigt at anbefale indførelsen af endelig told og endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en rimelig frist, inden for hvilken de kunne fremsætte redegørelser efter meddelelsen af disse oplysninger.

(5) Kommissionen undersøgte parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger og ændrede i påkommende tilfælde sine resultater under hensyn hertil.

(6) På grund af de mange komplicerede oplysninger kunne undersøgelsen ikke afsluttes inden for den frist, der er fastsat i artikel 7, stk. 9, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE - SAMME VARE

(7) Der er ikke fremført nye argumenter vedrørende den pågældende vare og samme vare, og Rådet vedtager derfor Kommissionens resultater i betragtning 7-12 i forordningen om midlertidig told.

D. INDIVIDUEL BEHANDLING AF DE KINESISKE EKSPORTØRER

(8) Flere producenter i Den Kinesiske Folkerepublik anmodede på ny Kommissionen om at fastlægge individuelle undersøgelsesresultater for deres selskaber, uden at de dog fremkom med andet bevismateriale end det, der blev fremlagt i forbindelse med de foreløbige konklusioner, og som er angivet i betragtning 13 i forordningen om midlertidig told.

Kommissionen erindrer i den forbindelse om, at der ikke kan stilles krav om individuel behandling i henhold til forordning (EØF) nr. 2423/88. Indrømmelse af individuel behandling for nogle af disse producenter kunne nemlig berøre og endog fordreje resultaterne af beregningen af en antidumpingtold for hele landet. Endvidere er det i et land som Den Kinesiske Folkerepublik i praksis overordentligt vanskeligt at fastslå, om et selskab virkelig, både retligt og faktisk, er uafhængigt af staten, og specielt hvorvidt et selskab til stadighed er uafhængigt, selv om det tilsyneladende nyder en vis uafhængighed på et bestemt tidspunkt.

Da individuel behandling kan føre til urimelige toldsatser og give staten mulighed for at omgå antidumpingforanstaltningerne ved at kanalisere eksporten gennem den eksportør, som er pålagt den laveste antidumpingtold, har Kommissionen derfor konkluderet, at der kun bør indrømmes undtagelse fra den generelle regel om fastsættelse af én enkelt antidumpingtold for statshandelslande, i tilfælde hvor det er fuldt ud påvist, at foranstaltningernes effektivitet ikke undergraves.

I forordningen om midlertidig told viste de kendsgerninger, der blev fastslået for så vidt angår Hanny Magnetics (Zuhai) Ltd under Kommissionens undersøgelse, at selskabet er uafhængigt af statsmyndighedernes indblanding i dets forretningsdispositioner, og Kommissionen indrømmede således individuel behandling.

Ud fra princippet om berettigede forventninger og retssikkerhed finder Kommissionen, at selskabet fortsat bør indrømmes individuel behandling. Endvidere er risikoen for omgåelse minimal i betragtning af den lille forskel, der er konstateret mellem dumpingmargenen for denne producent og for de øvrige producenter.

Resultaterne i nævnte betragtning 13 fastholdes således.

(9) Rådet bekræfter Kommissionens resultater.

E. DUMPING

1. Normal værdi

(10) Med henblik på den endelige afgørelse blev den normale værdi generelt fastsat efter samme metoder som dem, der anvendtes i forbindelse med den foreløbige dumpingundersøgelse, idet Kommissionen tog hensyn til nye kendsgerninger og argumenter fremført af parterne.

(11) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told påstod en taiwansk producent, at den fastlagte normale værdi burde have været baseret på priserne ved salg af samme vare på hjemmemarkedet, herunder også salg med tab.

Som angivet i betragtning 18 i forordningen om midlertidig told blev den normale værdi i Taiwan for denne producent fastlagt efter artikel 2, stk. 3, litra a), og stk. 4 i forordning (EØF) nr. 2423/88 på grundlag af den pris, der faktisk var betalt i normal handel ved salg på hjemmemarkedet af samme vare, der var solgt i tilstrækkelige mængder til at muliggøre en rimelig sammenligning.

Det konstateredes imidlertid, at størsteparten af selskabets salg på hjemmemarkedet af en varetype skete med betydeligt tab. Kommissionen måtte derfor ved fastlæggelsen af den normale værdi undlade at medregne salget af denne varetype, da priserne i normal handel i undersøgelsesperioden ikke gav mulighed for at dække alle rimeligt fordelte omkostninger.

Hvad angår den anden varetype, var den pågældende producent i stand til at påvise, at hans salgspriser for denne vare gav tilstrækkelig fortjeneste til, at de kunne betragtes som priser i normal handel i undersøgelsesperioden. Den normale værdi for denne type blev derfor fastlagt under henvisning til disse priser.

(12) Den producent i Den Kinesiske Folkerepublik, der er omhandlet i betragtning 21 i forordningen om midlertidig told, hævdede, at den normale værdi fastlagt på grundlag af et land med markedsøkonomi, dvs. Taiwan, burde justeres for at afspejle de lavere produktionsomkostninger i Den Kinesiske Folkerepublik.

Kommissionen kan ikke godtage dette argument. Justeringer for påståede forskelle i omkostningsstruktur i et statshandelsland ville indebære, at det er nødvendigt at stole på tallene for produktionsomkostningerne i det pågældende land, og specielt omkostningerne til arbejdskraft, forsyninger fra offentlige værker og transport, ejendomsudgifter og andre former for input, som ikke bestemmes af markedskræfter, og sådanne justeringer ville derfor umuliggøre en rimelig sammenligning.

(13) Rådet bekræfter disse resultater og resultaterne vedrørende den normale værdi i betragtning 15-23 i forordningen om midlertidig told.

2. Eksportpris

(14) En taiwansk producent påstod, at Kommissionen for retfærdighedens skyld ikke burde have medtaget eksporten til klagende fællesskabsproducenter i beregningen af eksportprisen.

Kommissionen kunne imidlertid ikke godtage dette, da de pågældende salg opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 8, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88 vedrørende fastsættelsen af eksportpriser. Forordning (EØF) nr. 2423/88 foreskriver ikke noget om en sådan undtagelse, og prisernes pålidelighed er i det foreliggende tilfælde ikke berørt af den pågældende kundes status.

Det beslægtede problem vedrørende selvforskyldt skade er behandlet i betragtning 28.

(15) Rådet bekræfter dette synspunkt og resultaterne vedrørende eksportprisen i betragtning 24-28 i forordningen om midlertidig told.

3. Sammenligning

(16) Den kinesiske producent, der er omhandlet i betragtning 31 i forordningen om midlertidig told, påstod, at justeringen af den normale værdi for forskelle i fysiske egenskaber for disketter uden godkendelsesattest solgt til eksport ikke fuldt ud afspejlede værdien af disse forskelle.

Kommissionen undersøgte spørgsmålet. Den bemærkede, at kunden løber en vis risiko ved at købe disketter uden godkendelsesattest, og at der følgelig burde foretages justering for at afspejle forskellen i fysiske egenskaber. Den pågældende producent var imidlertid ikke i stand til at fremlægge nyt bevismateriale til støtte for det yderligere krav. Kommissionen finder under disse omstændigheder, at den foreløbige justering fuldt ud afspejler de fastslåede forskelle i fysiske egenskaber. Kravet om yderligere justering blev derfor afvist.

(17) Flere andre kinesiske producenter og en taiwansk producent påstod, at der ved sammenligningen af den normale værdi på det taiwanske marked og prisen ved eksport ikke var foretaget justering for forskelle i direkte salgsudgifter ved salg til OEM-kunder på eksportmarkedet og ved salg på hjemmemarkedet til kunder, der ikke er OEM-kunder. Ved vurderingen af situationen for den taiwanske producent, som solgte i tilstrækkelige mængder på hjemmemarkedet til at muliggøre en rimelig sammenligning, fandt Kommissionen ingen tegn på, at der var forskelle i de påløbne salgsudgifter og fortjeneste i forskellige salgsled. Den kunne derfor ikke foretage justeringer i denne forbindelse.

4. Dumpingmargen

(18) Efter ændringerne i beregningerne af den normale værdi og eksportprisen beregnede Kommissionen de endelige dumpingmargener i % af cif-værdien, fastlagt i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi[4], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4046/89[5], til følgende for hvert enkelt af de berørte selskaber:

Japan:	Memorex Telex Japan Ltd	49,0%	Den Kinesiske Folkerepublik:	
	Hitachi Maxell Ltd	32,8%	Hanny Magnetics	
	TDK Ltd	44,8%	(Zuhai) Ltd	35,6%
	Sony Ltd	60,1%	Andre selskaber	39,4%
Taiwan:	CIS Technology Ltd	19,8%		
	Megamedia Ltd	32,7%		

(19) Hvad angår producenter, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, modtog Kommissionen ikke bemærkninger til sine konklusioner i betragtning 37 i forordningen om midlertidig told. Rådet bekræfter under disse omstændigheder de pågældende resultater, og dumpingmargenen for producenter, som ikke samarbejdede, fastsættes til et niveau svarende til den højeste dumpingmargen for hvert land.

F. EF-ERHVERVSGRENEN

(20) Producenter i Japan og Den Kinesiske Folkerepublik gjorde indsigelse mod Kommissionens konklusion i betragtning 39-47 i forordningen om midlertidig told, hvorefter de fem klagende producenter tegnede sig for en betydelig del af produktionen i Fællesskabet af 3,5" disketter og derfor måtte anses for at være erhvervsgrenen i Fællesskabet efter artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88. De japanske og kinesiske producenter påstod især, at produktionen fra fællesskabsproducenter, som det konstateredes var forbundet med producenter i de af proceduren omfattede lande, burde være medtaget i den samlede produktion i Fællesskabet ved beregningen af, om de fem klagende producenters produktion udgjorde en betydelig del af den samlede produktion i Fællesskabet af den pågældende vare.

(4) EFT nr. L 134 af 31.5.1980, s. 1.
(5) EFT nr. L 388 af 30.12.1989, s. 24.

Kommissionen erindrer i den forbindelse om, at det er fast praksis i EF's institutioner, at den samlede produktion i Fællesskabet kun kan forstås som produktionen fra de fællesskabsproducenter, som ikke er undtaget af de grunde, der er angivet i nævnte artikel 4, stk. 5, første led. Der er derfor endnu mere grund til for så vidt angår produktionen fra producenter, som er undtaget fra begrebet erhvervsgrenen i Fællesskabet på grund af deres forbindelser til eksportører, at undlade at medregne denne produktion i den samlede produktion i Fællesskabet ved fastsættelsen af, om erhvervsgrenen i Fællesskabet tegner sig for en betydelig del af en sådan produktion.

Den logiske begrundelse for artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88 er nemlig, at det i forbindelse med fastlæggelsen af skaden ikke bør være muligt for producenter, som det konstateres er forbundet med eksportører, at opnå beskyttelse mod illoyal handelspraksis, da de gennem den pågældende forbindelse kan have deltaget i eller draget fordel af den skadelige dumping. Det er kun ved i påkommende tilfælde at udelukke sådanne producenter, at EF's institutioner kan få et objektivt, ikke fortegnet overblik af virkningerne af dumpingimporten. I modsat fald ville producenter, der er forbundet med eksportører eller på anden måde drager fordel af dumpingen, både bidrage til skaden og være i stand til at hindre eller endog blokere de klagende fællesskabsproducenters forsøg på at opnå berettiget hjælp over for den skade, der forvoldes af dumpingimporten.

Kommissionen fastholder derfor sin konklusion i betragtning 39-47 i forordningen om midlertidig told, hvorefter producenter i Fællesskabet, der er forbundet med producenter i Japan, ikke bør medtages i begrebet erhvervsgren i Fællesskabet, og at de klagende producenters produktion af 3,5" disketter på dette grundlag udgjorde ca. 77% af den samlede produktion i Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

(21) Rådet bekræfter disse resultater.

G. SKADE

1. Kumulering af virkningerne af dumpingimporten

(22) Nogle japanske producenter bestred Kommissionens resultater vedrørende kumulering i betragtning 50-52 i forordningen om midlertidig told. De fremførte imidlertid ikke nye argumenter eller kendsgerninger. Rådet bekræfter derfor Kommissionens resultater.

2. Priserne på dumpingimporten

(23) En japansk producent og producenter i Den Kinesiske Folkerepublik bestred grundlaget for Kommissionens erklæring i betragtning 55 i forordningen om midlertidig told, hvorefer priserne på importerede 3,5" disketter i mange tilfælde var faldet mere end 75% mellem 1988 og undersøgelsesperioden.

Kommissionen foretog en ny gennemgang af de oplysninger, der er til dens rådighed med hensyn til tendensen i eksportpriserne siden 1988. Priserne faldt betydeligt, mellem 23% og 79%, afhængigt af selskab og varetype.

Ved en sammenligning af priserne i begyndelsen og slutningen af undersøgelsesperioden konstateredes der endvidere et prisfald på 13% i gennemsnit for 3,5" disketter (ikke-mærkevarer) og 31% for 3,5" disketter (mærkevarer) i undersøgelsesperioden.

(24) En japansk producent påstod, at Kommissionen ved fastlæggelsen af prisunderbuddet burde have taget hensyn til, at selskabets salg via dets tyske datterselskab til en eneforhandler på det franske marked foregik i et andet handelsled end den pågældende EF-erhvervsgrens salg. Foranlediget af denne påstand foretog Kommissionen en ny undersøgelse af beregningerne af underbuddet for denne producent.

Producenten fremlagde imidlertid intet bevismateriale til støtte for sin påstand om, at den franske forhandlers opgaver og aktiviteter var forskellige fra andre forhandleres i Fællesskabet. Kommissionen fastslog under disse omstændigheder priserne til forhandlere for denne producent og sammenlignede dem med priserne ved fællesskabsproducenternes salg til forhandlere. Priserne til andre kundekategorier blev også sammenlignet på samme niveau.

Resultatet af den reviderede prissammenligning viste en underbudsmargen, som stadig lå inden for den margen, der er nævnt i betragtning 55 i forordningen om midlertidig told.

(25) Rådet bekræfter disse resultater og resultaterne i betragtning 55 i forordningen om midlertidig told.

3. EF-erhvervsgrenens situation

(26) Da der ikke blev fremført nye argumenter og oplysninger, bekræfter Rådet Kommissionens resultater i betragtning 56-61 i forordningen om midlertidig told vedrørende EF-erhvervsgrenens situation i forordningen om midlertidig told og resultaterne vedrørende skade i betragtning 62.

H. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(27) På grund af en betydelig formindskelse af markedsandelen for importen fra Japan i den pågældende periode bestred to japanske producenter Kommissionens konklusion i betragtning 66 i forordningen om midlertidig told, at virkningerne af import fra tredjelande, som ikke var omfattet af proceduren, ikke ændrede den kendsgerning, at den pågældende dumpingimport fra Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik, særskilt betragtet, påførte erhvervsgrenen i Fællesskabet væsentlig skade. Disse producenter anmodede derfor om, at virkningerne af importen fra Japan ikke blev kumuleret med virkningerne af importen fra de andre berørte lande.

Kommissionen gør opmærksom på, at det i overensstemmelse med Domstolens retspraksis har været EF-institutionernes faste praksis at undersøge virkningerne af dumpingimporten som et hele, undtagen hvor dumpingimporten fra et givet land er negligeabel eller ikke på anden måde bidrager til skaden.

Kommissionen erkendte i betragtning 54 i forordningen om midlertidig told, at importen til Fællesskabet af 3,5" disketter fra Japan faldt mellem 1988 og undersøgelsesperioden. De pågældende varer tegnede sig dog fortsat for en betydelig del af markedet, nemlig 22%, næsten det dobbelte af fællesskabsproducenternes. Dumpingimporten fra de tre berørte lande tegnede sig desuden tilsammen for en markedsandel på 33,8% i undersøgelsesperioden. Dette kunne sammen med det stærke pristryk som følge af prisunderbuddet i forbindelse med dumpingimporten ikke undgå at få meget negative virkninger for EF-erhvervsgrenens situation, da den først havde etableret sig for ganske nylig.

Kommissionen fastholder derfor resultaterne i nævnte betragtning 66.

(28) To japanske producenter satte spørgsmålstegn ved Kommissionens anerkendelse af mangelfuld kapacitetsudnyttelse som en indikator for væsentlig skade i betragtning 57 i forordningen om midlertidig told, når de klagende fællesskabsproducenter samtidig i flere tilfælde importerede betydelige mængder af den pågældende vare fra de lande, der er omfattet af proceduren. Fællesskabsproducenterne påførte således sig selv skade.

Som angivet i betragtning 43 i forordningen om midlertidig told udgjorde den import af 3,5" disketter, der blev foretaget af alle fællesskabsproducenter, undtagen en, kun en lille del af deres salg i undersøgelsesperioden. De japanske producenters argumenter understøttes således ikke af de faktiske forhold.

Den klagende producent, som importerede betydelige mængder, havde også en høj kapacitetsudnyttelsesgrad. Der er således ingen modsætning mellem Kommissionens anerkendelse af en generelt set mangelfuld kapacitetsudnyttelse og importen af 3,5" disketter. Importen var en følge af, at den pågældende producent på grund af lavprisimporten fra de berørte lande ikke var i stand til at opnå den nødvendige fortjeneste til at finansiere de nødvendige investeringer til at udvikle en tilstrækkelig stor produktionskapacitet til at opfylde efterspørgslen i Fællesskabet. På det pågældende tidspunkt havde producenten ikke andet rimeligt valg end at handle i selvforsvar og havde derfor ikke påført sig selv skade.

(29) Rådet bekræfter Kommissionens resultater vedrørende årsagssammenhæng og skade som følge af andre faktorer samt resultaterne i betragtning 64-74 i forordningen om midlertidig told.

I. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(30) To japanske producenter fremførte, at indførelse af told på et tidspunkt, hvor der var mangel på forsyninger på EF-markedet, og EF-erhvervsgrenen var ude af stand til at opfylde efterspørgslen, kun ville betyde stigende omkostninger og priser på soft-ware selskabernes og forbrugernes bekostning.

I betragtning 78 i forordningen om midlertidig told erkendte Kommissionen, at fællesskabsproducenternes produktion i øjeblikket ikke er tilstrækkelig stor til at dække den seneste stigning i efterspørgslen på markedet i Fællesskabet. For at imødegå denne udvikling på hensigtsmæssig vis har fællesskabsproducenterne ikke desto mindre siden afslutningen af undersøgelsesperioden taget skridt til at øge produktionskapaciteten, og da antidumpingtolden har lettet pristrykket fra den illoyale import, kan det forventes, at de fortsætter med at investere i denne sektor. Nye fællesskabsproducenter har desuden etableret produktionsfaciliteter i Fællesskabet som en reaktion på markedet. Kommissionen finder det vigtigt, at den klagende erhvervsgren i Fællesskabet og disse nye uafhængige fællesskabsproducenter får mulighed for at opnå den fortjenstmargen, der er nødvendig for økonomisk levedygtighed. Kommissionen fastholder derfor sine resultater vedrørende Fællesskabets interesser i betragtning 75-80 i forordningen om midlertidig told.

(31) En importør hævdede, at en endelig antidumpingtold kun ville øge brugernes omkostninger uden på nogen måde at hjælpe fællesskabsproducenterne, da producenter og eksportører i lande, som ikke er pålagt told, ville udnytte de højere priser til at øge deres markedsandel ved at anvende lavere priser end dem, der var nødvendige for fællesskabsproducenterne.

Kommissionen bemærker imidlertid, at formålet med denne procedure er at behandle problemer, der er opstået på grund af dumpingimport fra de berørte lande. Formålet med antidumpingforanstaltninger er ikke at beskytte fællesskabsproducenterne mod normale rimelige konkurrencevilkår, hvor der er uhindret markedsadgang.

(32) Da der ikke blev fremført andre argumenter, bekræfter Rådet disse konklusioner og konklusionerne i betragtning 75-85 i forordningen om midlertidig told.

J. TOLDSATS

(33) Som led i de foreløbige resultater fastlagde Kommissionen den told, der er nødvendig til at afhjælpe skaden på grundlag af alle produktionsomkostninger plus en fortjeneste på 10%. Klageren påstod, at en fortjenstemargen på 10% ikke er tilstrækkelig til at dække fællesskabsproducenternes behov for investeringer til at øge produktionskapaciteten, samt udgifterne til markedsforsøg, forskning og udvikling af nye produkter, og at Kommissionen burde anvende en fortjenstmargen på mellem 12% og 16% af omsætningen til beregning af den prisforhøjelse, der er nødvendig for at afhjælpe skaden.

(34) Kommissionen fastholder sit argument om, at det med hensyn til de relevante omkostninger i undersøgelsesperioden ville være urealistisk at forvente fortjenstmargener for fællesskabsproducenterne på over de 10%, som betragtedes som det nødvendige minimum for at sikre den pågældende erhvervsgrens levedygtighed.

(35) En japansk producent påstod, at Kommissionen ved beregningen af den told, der er nødvendig for at afhjælpe skaden, havde tilskrevet producenterne i de pågældende lande ikke blot den del af skade, der forvoldtes fællesskabsproducenterne af importen fra de pågældende lande, men også den skade, som skyldtes andre faktorer, navnlig importen fra lande, der ikke er omfattet af proceduren.

Kommissionen afviser denne påstand.

Som led i den samlede vurdering af situationen undersøgte Kommissionen alle mulige årsager til skade for at sikre, at andre faktorer end importen fra Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik ikke var ansvarlige for den skade, der er forvoldt fællesskabsproducenterne. Undersøgelsen omfattede som angivet i betragtning 66 i forordningen om midlertidig told importen fra tredjelande, der ikke var omfattet af proceduren, og det konstateredes, at selv om en del af skaden kunne tilskrives denne import, ændrede det ikke noget ved den kendsgerning, at den skade, der forvoldtes af dumpingimporten fra de lande, der var omfattet af proceduren, særskilt betragtet var væsentlig.

Endvidere går de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet for at fjerne den konstaterede skade, i overensstemmelse med fast praksis i Fællesskabet, ud på at indføre en told, der ikke overstiger dumpingmargenerne eller underbudsmargenerne for hver enkelt producent, som det konstateredes solgte til dumpingpriser. Det er derfor klart, at Kommissionen ved at anvende denne fremgangsmåde ikke fjerner mere skade end den, der forvoldes af hver producent ved dennes dumpingimport, og Kommissionen tilskriver således ikke dumpingimporten noget skadeselement, der kan være forårsaget af andre faktorer.

(36) Udtrykt som et vejet gennemsnit og i procent af prisen frit Fællesskabets grænse, fastlagt i henhold til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1224/80 vedrørende toldværdi, var forskellen mellem fællesskabsproducenternes priser - fastlagt efter metoden i betragtning 81 i forordningen om midlertidig told og de dumpingpriser, der anvendtes til fastlæggelse af prisunderbuddet, som anført i betragtning 55 i forordningen om midlertidig told og justeret som anført i betragtning 27 i nærværende forordning - større end de konstaterede dumpingmargener for alle producenter i Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik og lå på 6,1% til 40,9% for producenterne i Japan.

Hvad angår producenter, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, finder Kommissionen, at resultatet af dens undersøgelse danner det bedste grundlag for fastlæggelse af toldsatsen, og konkluderer således, at den højeste fastlagte toldsats for en producent i samme land skal anvendes for producenter, som ikke samarbejdede.

(37) Rådet bekræfter Kommissionens resultater og fastsættelsen af den told, der skal anvendes, som beskrevet i betragtning 81-85 i forordningen om midlertidig told.

K. TILSAGN

(38) Flere producenter tilbød at afgive tilsagn og blev underrettet om, at Kommissionen ikke kunne godtage tilsagn i dette tilfælde. Kommissionen finder nemlig, at det ville være ekstremt vanskeligt at overvåge tilsagnene på grund af mangelen på samarbejdsvilje i forbindelse med proceduren, de hurtige teknologiske forandringer inden for dette område og de store prissvingninger. Desuden vil den store mobilitet i produktionsfaciliteter i industrien næppe bidrage til genetablering af redelige konkurrencevilkår på markedet.

(39) I betragtning af ovenstående konkluderer Rådet, at der bør indføres foranstaltninger i form af en endelig antidumpingtold.

L. OPKRÆVNING AF MIDLERTIDIG TOLD

(40) I betragtning af de fastlagte dumpingmargener, den skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet og dennes vanskelige finansielle situation finder Rådet, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told, bør opkræves endeligt for alle selskabers vedkommende. I de tilfælde hvor den midlertidige told er højere end den endelige told, opkræves et beløb svarende til den endelige antidumpingtold -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af 3,5" disketter, som anvendes til optagelse og oplagring af indkodede digitale edb-data, henhørende under KN-kode ex 8523 20 90 (TARIC-kode 8523 20 90*10) og med oprindelse i Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik.

2. Den toldsats, der anvendes på prisen frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes således:

   a) 40,9% for de i stk. 1 omhandlede varer med oprindelse i Japan (TARIC-tillægskode: 8708), bortset fra varer fremstillet og solgt til eksport til Fællesskabet af følgende selskaber, for hvilke følgende toldsatser finder anvendelse:

   - Memorex Telex Japan Ltd: 6,1% (TARIC-tillægskode: 8705)
   - Hitachi-Maxell: 20,6% (TARIC-tillægskode: 8706)
   - TDK: 26,7% (TARIC-tillægskode: 8707)

b) 32,7% for de i stk. 1 omhandlede varer med oprindelse i Taiwan (TARIC-tillægskode: 8710), bortset fra varer fremstillet og solgt til eksport til Fællesskabet af følgende selskab, for hvilke følgende toldsats finder anvendelse:

- CIS Technology: 19,8% (TARIC-tillægskode: 8709)

c) 39,4% for de i stk. 1 omhandlede varer med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik (TARIC-tillægskode: 8712), bortset fra varer fremstillet og solgt til eksport til Fællesskabet af følgende selskab, for hvilke følgende toldsats finder anvendelse:

- Hanny Magnetics: 35,6% (TARIC-tillægskode: 8711)

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

1. De beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordning (EØF) nr. 920/93 for 3,5" disketter, opkræves endeligt. Overstiger den midlertidige told den endelige told, opkræves kun et beløb svarende til den endelige told.

2. Beløb, der er stillet som sikkerhed, og som overstiger den endelige told, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

ISSN 0254-1459

KOM(93) 448 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **08**

Katalognummer : CB-CO-93-491-DA-C

ISBN 92-77-59460-8

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg